

Sfânta Ecaterina, frumusețea tinereții care caută veșnicia

Întru slava cea veșnică din Împărăția cerurilor desfătându-se cu sufletul, iar trupul ei cel plăcut lui Dumnezeu fiind păstrat ca un adevărat odor pe Muntele Sinai, în locul în care însuși Moise Prorocul a văzut Rugul Aprins, Sfânta Mare Muceniță Ecaterina, mireasa lui Hristos, este cinstită astăzi în Biserica Ortodoxă, ca una care s-a învrednicit de mari daruri de la Dumnezeu pentru curajul mărturisirii și pentru multele sale pătimiri îndurate din dragoste față de Stăpânul tuturor. Tânăra, înțeleaptă și preafrumoasa fecioară Ecaterina făcea parte dintr-o familie de neam împărătesc, a primit o educație aleasă și cunoștea bine scrierile lui Virgiliu, Esculap și Hipocrate, ale lui Aristotel și Platon, dar mai cu seamă Sfintele Scripturi din care s-a inspirat în scurta, dar intensă ei viață pe care a dedicat-o Domnului.

Sfânta Ecaterina era fiica lui Consta, a trăit pe vremea împăratului Maximian (286-305) și a lui Dioclețian (284-305), fiind născută în Alexandria Egiptului. Provenea dintr-o familie de neam împărătesc, fiind crescută în belșug și prosperitate. Deșteaptă și foarte frumoasă, Ecaterina a avut parte de o educație aleasă,

dobândind cunoștințe rare și multă învățătură. Astfel, a ajuns foarte de tânără printre cei mai de seamă înțelepți ai vremii sale, cunoscând, pe de o parte, scrierile mai multor poeți, medici și filosofi renumiți, iar pe de altă parte, multe limbi străine. Însă, pe lângă toate acestea, Sfânta Ecaterina era și o luminată creștină, cunoscând foarte bine Sfintele Scripturi și străduindu-se să viețuiască după poruncile Domnului Iisus Hristos, pe care-L iubea, socotindu-L Mirele ei.

Mărturisirea lui Hristos și martiriul

În timpul persecuției lui Dioclețian, a sosit în Alexandria Maximian, care a dat poruncă să se facă praznic mare în cinstea zeilor. Locuitorii din toate cetățile din acea regiune au venit la împărat cu jertfe pentru a-i cinsti pe zei, unii aducând boi sau oi, iar cei mai săraci, păsări ori alte dobitoace. Iar când a sosit ziua urâtului praznic, însuși împăratul a jertfit ca la 130 de junci, iar ceilalți demnitari și oameni de rând au jertfit și ei cele ce aduseseră, încât Alexandria, unul dintre marile centre literare, culturale și comerciale ale Orientului, locul în care s-a dezvoltat cea mai mare și mai importantă bibliotecă, unde mintea evreiască a intrat în contact cu mintea grecilor, iar religia lui Moise cu filosofia lui Platon și Aristotel, s-a umplut de răcnetul animalelor și de fumul jertfelor.

La finalul acelor ceremonii înfiorătoare, văzând fecioara Ecaterina atâta înșelăciune, a luat cu ea puține slugi și a mers la împărat pentru a vorbi cu el. Ajungând înaintea lui, i s-a plecat după rânduială, oferindu-i astfel respectul cuvenit, apoi, intrând în dialog cu el, i-a dovedit prin exemple de nezdruccinat, luminată fiind de harul lui Hristos, nimicnicia zeilor păgâni pentru care se făcuse atâta dezordine în oraș. După mai multe încercări eșuate de a o face pe Ecaterina să jertfească zeilor păgâni, Maximian a poruncit ca din toate cetățile să fie aduși cei mai vestiți și pricepuți filosofi care să o înfrunte. Astfel, s-au adunat numeroși ritori și filosofi dintre cei mai aleși și mai înțelepți, care aveau menirea să-i dovedească Sfintei Ecaterina deșertăciunea convingerilor sale. Însă ea, prin înțelepciunea profundă pe care o avea, fiind încurajată de însuși Arhanghelul Mihail, le-a dovedit aceluia că Hristos Iisus este Adevăratul Dumnezeu.

Nemaiputând ei să grăiască ceva împotriva sfintei, impresionați fiind de zelul cu care aceasta vorbea, L-au mărturisit și ei pe Dumnezeu. Fiindcă stăruiau în cre-din-ță, au fost arși în foc. După cele în-tâm-plate, Sfânta Ecaterina a fost nevoită să îndure chinurile roatei și scăpând nevătămată și de această dată, a fost osândită să i se taie capul și așa a luat cununa muceniei. Ajungând la locul de tăiere, Sfânta Ecaterina s-a rugat Domnului zicând: „Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, îți mulțumesc că ai pus pe piatra răbdării picioarele mele și ai îndreptat pașii mei. Tinde-ți acum preacinstitele Tale palme pe care le-ai întins pe

Cruce și primește sufletul meu, pe care l-am adus Ție ca jertfă, pentru dragostea Ta”. Astfel rugându-se, călăul i-a tăiat cinstitul ei cap și a curs din rană lapte în loc de sânge. Tradiția ne spune că moaștele sale au fost ridicate de îngeri, care le-au dus pe Muntele Sinai, unde se păstrează până astăzi.

Regăsirea identității creștine în postmodernitate

Deși pentru mediile progresiste de astăzi alegerea Sfintei Ecaterina ar părea cel puțin desuetă, totuși ea este un exemplu viu și actual pentru oameni, dar în special pentru tineri. Prin viața sa curată în care s-a ghidat după o etică morală socială nu ruptă de Evanghelie, ci axată tocmai pe de-săvârșirea omului propusă de Sfintele Scripturi, Ecaterina a știut că bunurile și bogățiile materiale sunt trecătoare și că promisiunile făcute de împărat privind un trai deosebit în viața aceasta pământească nu folosesc la nimic, dacă ea își va pierde ceea ce avea mai scump, credința în Hristos Mântuitorul lumii. Văzând că nu o poate face să renunțe la Mirele ei, Maximian a început prin vicleșuguri să-i promită tot felul de bunătăți și chiar că o va face împărăteasă. Oferta era tentantă, mai ales că era cunoscut modul în care urmau să fie maltratați cei care nu se supuneau ordinelor împărătești. Cu toate acestea, frumoasa fecioară a ales cununile cele neveștejite din Împărăția cerurilor. La fel ca odinioară, și în societatea postmodernă, în care abundă ofertele, serviciile și posibilitățile de satisfacere imediată a nevoilor materiale și spirituale în detrimentul binelui comun, în care se constată o deviere de la ceea ce este cu adevărat important, adică împlinirea spirituală a persoanei în legătură cu Dumnezeu, se remarcă o criză în căutarea sensului vieții, care-și are obârșia în duhul raționalismului și al iluminismului care au adus secularizarea. Aceste curente au reușit să-l secătuiască pe omul modern de credința creștină, să-i deformeze ideea de identitate, de apartenență la Hristos, născându-i totodată interesul față de pseudoreligii, religiile orientale, magie și meditație transcendentă, exprimate astăzi prin mișcarea New Age. Or, într-o societate a experienței intense, care se ghidează după sloganul „trăiește clipa” sau „trăiește-ți viața”, își face loc tot mai mult și frica de a nu-ți putea duce la îndeplinire aceste deziderate ieftine și neînsemnate.

De aceea, ar fi bine dacă tinerii, la fel ca Sfânta Ecaterina, ar conștientiza mai mult că sensul vieții se găsește numai prin raportarea la principiul existenței, care este singur Dumnezeu. Credința în El și recunoașterea iubirii Lui față de lume și față de om dau sens vieții, pentru că viața omului nu se limitează numai la relațiile interumane, ci se extinde și dincolo de acestea în înțeleș eshatologic.

ziarullumina.ro